

Kategoria: Aktualności

Opublikowano: czwartek, 17, luty 2022 10:22

Bernadeta Skóbel

Odsłony: 1414

Uchwała w przedmiocie nieudzielenia Zarządowi Powiatu wotum zaufania, podjęta na podstawie art. 30a ust. 9 ustawy o samorządzie powiatowym (u.s.p.), ma charakter intencyjny. Nie przesądza ona o odwołaniu organu wykonawczego jednostki samorządu terytorialnego, będąc wyłącznie deklaracją organu stanowiącego tej jednostki w sprawie oceny działalności zarządu powiatu w roku poprzednim, w zakresie określonym w raporcie o stanie powiatu. Co za tym idzie, nie sposób uznać aby podjęcie uchwały w przedmiocie nieudzielenia Zarządowi Powiatu wotum zaufania naruszało interes prawny lub uprawnienie skarżącego będącego Starostą Powiatu, stosownie do treści art. 87 ust. 1 u.s.p. Tak wynika z postanowienia NSA z 14 stycznia 2022 r. III OSK 7560/2.

Skarżący kasacyjnie (starosta) wywodził, iż jego legitymacja czynna wiązała się z faktem posiadania statusu członka organu kolegialnego, którego dotyczy uchwała o nieudzieleniu wotum zaufania. Powołał się na szereg wyroków sądów administracyjnych, w których przyjęto skargi do rozpoznania.

Przykładowo, WSA w Warszawie w nieprawomocnym wyroku z 30 kwietnia 2021 r., II SA/Wa 2052/20 (pub. orzeczenia.nsa.gov.pl) stwierdził, że "legitymacja czynna skarżącej jako piastuna stanowiska Starosty Powiatu (...) do wniesienia skargi na uchwałę o nieudzieleniu zarządowi powiatu wotum zaufania, jest w ocenie tut. Sądu niewątpliwa, albowiem uchwała wprost dotyczy interesu prawnego osoby pełniącej funkcję Starosty". Podobne stanowisko przedstawił, na gruncie ustawy o samorządzie gminnym, WSA w Lublinie w nieprawomocnym wyroku z 18 marca 2021 r., III SA/Lu 915/20.

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu w wyroku z 10 października 2019 r., III SA/Wr 302/19, wskazał, że "nie sposób zakwestionować po stronie skarżącej istnienia interesu prawnego do wniesienia skargi, skoro jest ona osobą sprawującą funkcję burmistrza, na skutek uzyskania mandatu imiennego w głosowaniu powszechnym". Orzeczenie to zostało następnie uchylone na mocy wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z 7 lipca 2020 r., II OSK 600/20, niemniej Sąd kasacyjny nie stwierdził podstaw do odrzucenia skargi na podstawie art. 189 Prawa o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (p.p.s.a.), a zatem uznał istnienie legitymacji skargowej stosownie do treści art. 58 § 1 pkt 5a p.p.s.a.

Naczelny Sąd Administracyjny w składzie orzekającym nie podzielił stanowiska zawartego w przywołanych orzeczeniach sądów administracyjnych. Sąd wskazał, że do stwierdzenia istnienia tej legitymacji konieczne jest bowiem nie tylko istnienie, a naruszenie interesu prawnego strony skarżącej. Autor skargi kasacyjnej w jej uzasadnieniu nie wyjaśnia, jaki interes prawny lub uprawnienie skarżącego kasacyjnie zostały naruszone. Podobnie kwestia ta nie wynika z uzasadnienia powołanych orzeczeń sądów administracyjnych, przyjmujących skargi do rozpoznania. W orzeczeniach tych ograniczono się do ustalenia, iż o naruszeniu interesu prawnego przesądza status skarżącego jako piastuna organu. Zdaniem NSA powyższe refleksje nie stanowią jednak wystarczającej podstawy do wyciągnięcia wniosku, iż uchwała odmawiająca udzielenia wotum nieufności Radzie Powiatu narusza interes prawny członków tego organu.

Źródło: [CBOSA](#)